

SZABAD NÉP

A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJÁNAK KÖZPONTI LAPJA

XI. EVFOLYAM, 94. SZAM

ÁRA 60 FILLÉR

SZOMBAT, 1953 APRILIS 4

Malenkov elvtárs távirata Rákosi Mátyás elvtárshoz

Rákosi Mátyás elvtársnak, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének Budapest

Nemzeti ünnepük alkalmából baráti üdvözlémet küldöm a Magyar Népköztársaság kormányának és személy szerint Önnek, Elnök Elvtárs, és kívánok a magyar népnek új sikereket a népi demokratikus Magyarország építésében.

G. Malenkov

Vorosilov elvtárs távirata Dobi István elvtárshoz

Dobi István elvtársnak, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa elnökének Budapest

Kérem Önt, Elnök Elvtárs, fogadja a Magyar Népköztársaság nemzeti ünnepén a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének üdvözlését és az én szívből jövő üdvözléseimet. Legjobb kívánságaimat küldöm Önnek és a magyar népnek.

K. Vorosilov

Molotov elvtárs távirata Molnár Erik elvtárshoz

Molnár Erik elvtársnak, a Magyar Népköztársaság külügyminiszterének Budapest

Engedje meg, Miniszter Elvtárs, hogy a Magyar Népköztársaság nemzeti ünnepén a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének üdvözlését és az én szívből jövő üdvözléseimet. Legjobb kívánságaimat küldöm Önnek és a magyar népnek.

V. Molotov

A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének parancsa

Eltársak! Harcosok! Tiszthelyettesek! Tisztek! Tábornokok! Készüljétek bennetek legnagyobbnak hazánk felszabadulásának nyolcadik évfordulójára!

Nyolc évvel ezelőtt, 1945. április 4-én szabadították fel a halhatatlan SZTALIN hős katonái hazánk egész területét a német fasztrák és nyilas bérencik uralma alól s megint a népi szabadság, a felemelkedés útjára. Április 4-én, a magyar felszabadulás ünnepén az őszinte hála és a szeretet érzésével gondolunk felszabadítóinkra és hatalmas barátunkra, a Szovjetunióra a hős szovjet népre.

A Szovjetunió és dicső hadserege váltotta valóra népünk számára azt, ami a magyar mult legjobbjának álma volt s amiért elődeink évszázadokon át hullatták véréüket: a szabadságot és nemzeti függetlenséget.

A felszabadulásunk óta eltelt nyolc esztendő alatt hazánk soha nem látott politikai, gazdasági és kulturális fejlődésen ment át. Népünk ma büszkén tekint eredményeinkre, melyeket a hatalmas Szovjetunió segítségével és támogatásával, dicső pártunk és szeretett vezérünk, RAKOSI MÁTYÁS elvtárs vezetésével vívtunk ki.

Az ellenség minden aknamunkája dacára sikeresen teljesítjük ötéves tervünk szocialista célkitűzéseit. Hazánk elmaradt agrárszektőből fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari országgá vált. Hatalmasan kibontakozott dolgozó népünk alkotóereje. A nép hatalmára épült államunk megerősödött és felvirágozott. Hazánk az emberi haladás rohambrigádjai közé emelkedett. A Magyar Népköztársaság ma népéhez hű, a nemzet ügyéhez tántoríthatatlanul ragaszkodó, jól felkészült, korszerűen felszerelt honvédelemmel rendelkezők.

Felszabadulásunk évfordulóján hitet teszünk megingathatatlan hűségünkről a béke, a szocializmus, az emberi haladás nagy ügye, a diadalmas sztálini eszmék mellett. Kifejezzük elszánt akaratainkat azoknak a céloknak a valóra váltásában, amelyekért népünk legnagyobb barátja, korunk legnagyobb alakja: a nagy SZTALIN harcolt és amelyek megvalósításának legbiztosabb záloga a Szovjetunió dicsőséges Kommunista Pártja, annak sztálini központi bizottsága. Szilárdan egységben, még szorosabban tömörülünk pártunk és kormányunk, a nagy SZTALIN legjobb magyar tanítványa, RAKOSI MÁTYÁS elvtárs köré.

Előre, elvtársak, a proletárnemzetköziség lenini-sztálini zászlaja alatt, dicső pártunk és forrón szeretett vezérünk, RAKOSI MÁTYÁS elvtárs vezetésével néphadseregünk, drága, szabad hazánk erősítéséért!

Megparancsolom:

Hazánk fővárosában, 1953. évi április 4-én tüzériai díszlő, 24 löveg 20 ösztüze köszöntse felszabadulásunk nyolcadik évfordulóját!

Eljen április 4-e, hazánk felszabadulásának nagy ünnepe! Soha el nem múló hála a felszabadító Szovjet Hadseregnek!

Eljen az virágok fényében a szabadság és a béke, az emberi haladás első rohambrigádja, a hatalmas Szovjetunió!

Erősödjön és viruljon békén és függetlenségünk legfőbb záloga, a magyar és a szovjet nép örök barátsága és megbonthatatlan testvéri szövetsége!

Eljen függetlenségünk, szabadságunk, békénk erős védelmezője — a magyar néphadsereg!

Eljen győzelmeink szervezője, a szocializmust építő népünk élcsapata, a Magyar Dolgozók Pártja!

Eljen a nagy Sztálin legjobb magyar tanítványa, pártunk és népünk szeretett vezére, Rákosi Mátyás!

FARKAS MIHALY

hadseregtábornok, a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztere

Díszünnepség hazánk felszabadulásának nyolcadik évfordulóján

244

Legnagyobb nemzeti ünnepünknek, felszabadulásunk évfordulójának előestéjén a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa, a Magyar Dolgozók Pártja Budapesti Pártbizottsága és a Budapesti Városi Tanács díszünnepséget rendezett az Állami Operaházban.

A résztvevők melegen ünnepeltek népünk szeretett vezérét, Rákosi elvtársat, a párt és a kormány vezetőit, szeretettel üdvözlötték Kiszelyov elvtársat, a Szovjetunió magyarországi nagykövét és külföldi vendégeinket. Az ünnepség a magyar és a szovjet himnusz hangjával kezdődött meg. Ezután Dobi István elvtárs, az Elnöki Tanács elnöke a következő beszéddel nyitotta meg az ünnepséget:

Eltársak! Tisztelet ünnepelő közönség! Felszabadulásunk nagy ünnepén első szavunk szólna a nagy Sztálinról, népünk szabadságának megteremtőjéről, akinek drága

nével örökre egybeforrott hazánk felszabadulásának napja, április 4-e. Adózunk néma felállással a halhatatlan Sztálin szívünkben kitörhetetlen emlékének.

(Mindenki feláll. A díszünnepség résztvevői néma emlékeznek felszabadítóinkra a halhatatlan Sztálin elvtársra. A megemlékezés után Dobi István elvtárs folytatja beszédét.)

Kedves elvtársak! Tisztelet ünnepelő közönség!

Hazánk felszabadulásának évfordulójáról ebben az esztendőben olyan időpontban emlékezünk meg, amikor még egész népünk annak a mély gyászának a közvetlen hatása alatt áll, amelyet a világ népei nagy vezérének, a mindnyájunk által forrón szeretett Sztálin elvtársnak az élek sorából történt eltávolsása váltott ki. Még nyitott a seb, amelyet a veszteség ütött szívünkön. Elment közülünk felszabadítóink, függetlenségünk kovácsolói, hűséges és igaz barátunk, jövőkünk, szeretett

édesapánk. Elment közülünk a szocializmus nagy alkotója, akinek hatalmas életművéhez hozzátartozik a mi új országunk is. Népünk nemzedékről nemzedékre, évszázadokon át örökön-örökké büszkén várja magát az ő örökösének műve folytatójának.

E megrondító veszteség még szorosabb egységbe kovácsolta össze dolgozó népünket. A haza fiai közelebb kerültek egymáshoz éppúgy, mint amikor a család elvesztii édesapját. Most még nagyobb erkölcsi és politikai összeforoltságban tömörülünk nagy pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja és drága vezérünk, Rákosi elvtárs köré, hogy hűségesen gazdálkodjunk azzal az örökséggel, amelyet Sztálin elvtárs hagyott ránk. Most még keményebb akaratú követjük a pártot, Rákosi elvtársat azon az úton, amely ötéves tervünk megvalósításához, a szocializmus felépítéséhez, a béke megvédéséhez, dolgozó népünk anyagi jólétének és kulturájának felvirágozásához vezet.

Ez a megrondító veszteség ugyanakkor még közelebb visz bennünket a testvéri Szovjetunióhoz is. Még mélyebben érezzük azt a forró hálát, amely Sztálin népéhez, a nagy szovjet néphez fűz bennünket. Ez a megrondító veszteség még mélyebb teszi elszántságunkat, hogy hűségesen követjük a nagy Szovjetuniót, amely magasra emeli a lenini-sztálini zászlót, s az igazság, a szabadság, a béke és a kommunizmus útján viszi előre a győzelem felé.

Mielőtt ünnepségünket megnyitom, szeretettel üdvözlöm a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége, a minisztertanács megjelent tagjait, kedves külföldi vendégeinket, a budapesti diplomáciai testület képviselőit és a megjelent ünnepelő közönséget.

Az ünnepséget megnyitom és felkérem Hází Árpád elvtársat, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnökhelyettesét, tartsa meg ünnepi beszédét.

Hází Árpád elvtárs ünnepi beszéde

Úgy köszönti tapsával pártunkat, Rákosi elvtársunkat.)

A párt, Rákosi elvtárs vezetésével munkásszolgálatunk, vállelve a dolgozó parasztsággal, szétlúta vagy visszaszorította az osztály ellenséget. Megvalósultak a népi régi vágyai: a dolgozó parasztság lett a föld, a nép lett a gyár, a hitelszervezet, a nagykereskedlem és a kiskereskedelem túlnyomó része. Kialakult államhatalmunk új arcúlat: a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásszolgálat lett a hatalom s a dolgozó tömegek a legmagasabb demokratikus jogokat élvezik.

Hazánk nyolc esztendővel ezelőtt Európa elmaradott országainak sorába tartozott. Fejletlen és egyoldalú volt iparunk, alig fejlődött a technika és a tudomány. Teljes mértékben ki voltunk szolgáltatva a külföldi imperialista hatalmaknak, amelyek gyarmati sorban tartották az országot. Ez az ország ma fejlett ipari országgá vált, ahol az ipar fejlődik, virágzik, de különösen gyorsan fejlődik a modern nemzetgazdaság pillére: a nehézipar. A csenevész, elavult magyar iparizmus, korszerű iparrá nőtt, amely többszöröse termeli a háború előttié. Iparunk valamennyi ágában egyre nagyobb lért hódít a modern technika. Az új technika segítségével mind tökéletesebben járunk fel az a felmérhetetlen gazdag természeti kincsre, amelyet a magyar föld mélye rejti magában.

Gyarparunk, amely a **Yorúny-erősítésben 12 év alatt (1926 és 1938 között) 10,6 százalékkal növelte termelését — 1952-ben, egyetlen év alatt, 23,6 százalékkal, tehát több mint kétszeresre növelte termelését.**

Ma már eljutottunk oda, hogy iparunk fejlettségét, termelékenységét tekintve bátran összehasonlíthatjuk magunkat iparilag fejlett kapitalista államokkal. S ez az összehasonlítás — az esetek jelentős részében — már nem a mi kárunkra, hanem a mi javunkra dől el, már nem a mi elmaradottságunkat, hanem fölényünket igazolja.

Az egy főre eső széntermelés például tavaly 40 százalékkal volt magasabb hazánkban, mint Franciaországban és 1938-hoz képest megkétszereződött, míg Angliában és Nyugat-Németországban ugyanehez az időszakhoz képest visszaesett.

Ma már eljutottunk oda — hála a Szovjetunió és a baráti országok segítségének — hogy egyre inkább levetjük ipari munkásaink válláról a nehéz testi munkák terheit. Ezeket a munkákat mindinkább rábízhatjuk a legmodernebb gépekre — fejte-, rakodó- gépekre, szállítószalagokra, eryengetőgépekre, nagyteljesítményű darukra.

Oda is eljutottunk — és már nem is ma, hanem két-három éve — hogy kinttünk a kapitalistáktól rankmaradt régi gyárak szűk keretét. Nagyobb lába vágjuk a fejünket: teljesen új gyárakat, ipartepeket, sőt új városokat hozunk létre népgazdaságunk nagyobbszámú részére. Így született meg népünk büszkesége, a Sztálin Vasmű, s mellette a pompás, új Sztálinváros. Dolgozóink hajthatatlan akarata teremtette az inatol November 7. Erőművet, népünk energiája, akaratereje hozza létre a Tiszalóki Vízierő, és Öntözőművet, a diószyóri rekonstrukciót, az új Komlót és a többi száz meg száz gyárat, a régi gyárak új csarnokait, üzemrészeit.

Szocialista iparunk hatalmas eredményei-

nek tápláló forrása az az új viszony, amely munkásszolgálatunk saját munkájához fűzi, s amely várososság hajtóereje fejlődésünknek. Míg a magyar munkásszolgálat sajátján dolgozik ez az új viszony egyre erősebben, szilárdabbá válik.

A szocialista munkaverseny évről évre nagyobb tömegeket mozgat meg és előbbre szorít a munkásszolgálat felé. A legkiválóbb dolgozókat, sztahanovistákat. Ma már több mint 65 ezer sztahanovista dolgozik iparunkban.

Az egész ország ismeri Szodorai István Kossuth-díjas esztergályos nevét. Mind-nki ismeri Pókter Ignác Kossuth-díjas gyalost, Tajkov András Kossuth díjas vágárt és ezer meg ezer társukat. Ok a mi büszkeségeink, a szocializmus elharcosai.

Mezőgazdaságunk is hatalmas átalakuláson ment keresztül az utolsó nyolc esztendőben. Nyomban a felszabadulás után végtelenül a latifundiumok hatalmának és a kisenemizett dolgozó parasztság kezébe adtuk a földet. Korlátoztuk a falu tökései, a kulákok garázdálkodásait és megteremtettük a lehetőségét, hogy parasztságunk saját elhatározásából rálephessen a szövetkezésre, a társaságalkodásra. A nyomorban, inségsben legelő, néphezességéktől tizedelt magyar falu a felemelkedés útjára lépett. Traktorok ezrei szántják ma a dolgozó parasztság földjét.

Dolgozó parasztságunk javarésze mentesült a megélhetés gyötörő gondjaitól, takarosan, szépen ruházódik, iskoláztatja fiait, leányait.

Népi demokráciánk szakadatlanul és egyre fokozottabb mértékben gondoskodik új életünk építéséről, a dolgozó emberekről. Az új körházakban, szanatóriumokban, rendelőintézetekben ingyenesen kezelik a beteg dolgozókat és hozzátartozóikat. A balatoni és hegyvidéki üdülőhelyeken csaknem ingyenes üdülés várja a jól dolgozó munkásokat, parasztokat, értelmiségieket. Államunk külön gondot, szeretettel veszi körül, óvja, biztosítja társadalmunk alapját, a családot és az anyát. Nemrégiben kormányunk nagyjelentőségű határozatot hozott az anyák és gyermekek fokozottabb védelméről, erkölcsi és anyagi támogatást nyújtva ezzel a sokgyermekes családoknak.

De ha népünk gazdagodását csak azon mérnők hogy anyagi javakban miként gyarapodunk — nem kapnánk teljes képet. A magyar dolgozók milliói nemcsak azzal gazdagodtak, hogy több lett a gyár, a gép, nagyobb lett a kereset, javult a szociális ellátottság. A magyar nép birtokába jutott a gazdaság mások lajtájának, a kulturális felemelkedésnek is. Ez a kincs — a kultúra, a tudás, a műveltség — amelyet a burzsoázia hét lakat alatt őrzött és közölsége nem engedte a dolgozó tömegek, most a magyar munkások és parasztlak milliói számára szabadon hozzáférhető. Negyvenháromezretet hallgatónak van mint a mult rendszerben. Csupán az első évfolyamos egyetemisták száma másfélszerannyi, mint az urak Magyarországon az összes egyetemistáké.

Nálunk tízezer lakosra 51 főiskolai hallgató jut, jóval több, mint Angliában, Franciaországban, Dániában, Svédországban és más, kulturáljukkal kérdékönyvű államokban.

Népi demokráciánk, a szocializmust építő új társadalmi rendszer óriási erejének meg-

dönthetetlen bizonyítéka, hogy kitermelte magából az új — munkás- és paraszteretű — értelmiséget, amely a régi értelmiséggel együtt népünk haladásának fáradszátlan, harcoss, művelő rétege.

Ezen a talajon — a dolgozó tömegek kulturális felemelkedésének talaján — dús virágzásnak indult a tudomány, a művészet és az irodalom. Tudósaink, művészeink, íróink — akiknek zöme azeölt a társadalom számkivetetje volt — népi demokráciánk nagyrabecsült tagjai; az állam szüntelen gondoskodik, dolgozó népünk szeretele, figyelmével őket. A tudomány és művészet különleges megbecsülésének ékezőlő bizonyítéka a Kossuth-díjak nemrégiben történt kiosztása.

A felszabadulás nyolcadik évfordulóján az ünnep pillanataiban sem szabad azonban elfelejteni, hogy milyen messzemenő célokat tűztünk magunk elé, s hogy e célok eléréséhez milyen nagy feladatokat kell még elvégeznünk, milyen nehézségeket kell leküzdenünk. Mi nem titkoljuk, a népgazdaság olyan ütemű fejlődését, mint a miénk, nem megy közönségesen. Nem titkoljuk nekünk is vannak problémáink, nehézségeink. De a mi problémáink és a kapitalista országok problémái között lényeges különbség van. Különbség van abban hogy a mi problémáink nem megoldhatatlanok, hanem megoldhatók, míg a kapitalisták problémái — a fenyegető gazdasági válság, a krónikus költségetés — megoldhatatlanok. De különbség van abban is, hogyha nekünk problémáink, nehézségeink támadnak, bátran elmondjuk népünknek és segítségel, támogatást kapunk megoldásukhoz.

Melyek ezek a problémák, milyen feladatokat kell megoldanunk üzemekben, földjeinken? Bármilyen gyors ütemben fejlődik is iparunk, éppen a legfontosabb ága, a vaskohászat és a szénbányászat fejlődése elmarad a fokozott követelményektől.

Fel kell fejlesztenünk ezt a két iparágat, hogy zavartalanul kielégíthessék népgazdaságunk szükségleteit. Gondoskodunk kell arról, hogy a jövőben minden export-gyártmányunk késedelem nélkül és kiváló minőségben készüljön el. Meg kell gyorsítanunk a tavaszi mezőgazdasági munkákat, hogy az ideiben a természettel ellensúlyozzuk azt az érzékeny termés kiesést, amelyet a tavalyi aszályos esztendő okozott. El kell érünk, hogy parasztságunk hiánytalanul elegendő állampolgári kötelezettségen, határidőre teljesítse a beadást, ezzel is segítse a városi és falusi lakosság jobb ellátását, népgazdaságunk erősödését.

Nem kétséges, hogy az előttünk álló feladatokat népünk meg akarja és meg fogja oldani.

A magyar dolgozó nép pártunk vezetésével nyolc évi fáradszátlan munkával harcolta ki eddigi sikereiket. A nyolc év közös küzdelme, vállalt munkája szétbontatlan egységbe kovácsolta a magyar népet.

Népünk egysége ma szilárd és törhetetlen. Egységesen követi győzelmeinek zászlóvivőjét, a Magyar Dolgozók Pártját. Népünk izón szereti hazáját, amelyben boldog otthon talált, amelyet ezelőtt reménytelenül szeretett, mert csak nyomort és szolgásgát jutaltott neki.

(Folytatás a 2 oldalon.)

Az operaházi díszünnepség elnöksége néma felállással adózik Sztálin elvtárs emlékének